

[Ebba Strange]

lov, der indeholder tilbud til børn, bruger ord som »ophold under tilsyn«. Hvor er alle de nysgerrige og lærevillige og aktive unger i 5-8 års alderen, som fru Helle Degn taler om, og som vi kan læse om i skolestartudvalgets betænkning? Hvor er det helhedssyn på barnet, som også skolestartudvalgets betænkning omtaler i de ord? Det her handler – og det står der også i overskriften – om skolepasningsordninger; det er pasning, og det er ophold under tilsyn. Jeg synes, det er rystende. Jeg er ved at komme mig lidt nu, men jeg var meget vred, da jeg læste det første gang.

Den danske tradition for socialpædagogiske daginstitutioner er faktisk enestående i Europa. I alle andre vestlige lande har man et historisk skel mellem de foranstaltninger, der tilbydes børn i skoleregie, og dem, der tilbydes i social regie. I både de engelsktalende og de fransktalende lande har man tidlig skolestart, og man har en lang skoledag for børn allerede fra 4-5 års alderen. I de andre nordiske lande havde vi også i mange år et meget skarpt skel mellem pædagogiske halvdagsinstitutioner og nogle meget mere socialt betonedede daghjem. Det var egentlig først i begyndelsen af 1970'erne eller i slutningen af 1960'erne, at der for alvor kom skred i de andre nordiske landes debat om at give egentlig pædagogisk indhold også til heldagsinstitutioner.

I Danmark har vi haft en anden tradition, dér er det faktisk lykkedes at få heldagsinstitutioner, altså daginstitutioner, fritidshjem og børnehaver, anerkendt som pædagogiske institutioner på et meget tidligere tidspunkt. Det kan have med tilfældige menneskers indsats at gøre, og det har nok meget at gøre med, at Danmark altid i forhold til andre vestlige lande har haft en meget høj kvindelig erhvervsfrekvens; vi har stadig væk Vesteuropas højeste. Fru Helle Degn nævnede selv misforholdet mellem den dækning på 15 pct., der er af fritidshjem, i forhold til den kvindelige erhvervsprocent på 70 for gifte kvinder. Jeg synes, det er helt fantastisk vigtigt, at det, vi bliver ved med at tilbyde børn i Danmark, er pædagogiske udviklingssteder, uanset om børnene skal gå i skole, i børnehave eller på fritidshjem.

Vi har i socialistisk folkeparti altid syntes, det ville være en god idé at slå daginstitutioner og skoler sammen i ét ministerium for virkelig at få anlagt det helhedssyn på bar-

net, som ville gavne børnene bedst. Vi har også altid syntes, det var en god idé at placere daginstitutioner i tilknytning til og i nærheden af skolerne for at etablere et godt og frugtbart samarbejde, men vi synes altså, at det, vi her bliver præsenteret for, mest af alt smager af en lappeløsning ud fra det synspunkt, at man nu hellere må lovliggøre det, som kommunerne alligevel går og gør, det, som kommunerne altså er blevet nødt til at gøre, fordi børnehaveklasserne kom sådan lidt hovedkulds og fritidshjemmene ikke kunne følge med – kommunerne kunne i hvert fald ikke følge med fritidshjemsbyggeriet.

Forslaget har altså efter vores mening ikke ret meget med reform at gøre. Det havde haft noget med reform at gøre, hvis man virkelig havde taget denne aldersgruppes behov op til vurdering og spurgt: hvordan tilbyder vi dem den bedste, den mest udviklende dag?, for vi ved jo alle sammen, at der ikke er ret mange hjem, der kan klare sig med de 2½ time i børnehaveklassen, og vi ved også, at børn i 5-6 års alderen sagtens kan være aktive, nysgerrige, levende og indlærende i både 5 og 6 timer hver dag, og at de har brug for steder, hvor de kan være det.

Det her smager af, at man giver børnene det pædagogiske tilbud i 2½ time, hvor man kører noget effektiv pædagogik, hvorefter man må se at få dem passet og set efter resten af tiden.

Vi har selvfølgelig ikke noget imod, at børnehaveklasser, nu da de er blevet så udbredte, som de er, bliver et tilbud over hele landet. Der er en urimelig geografisk skævhed i de tilbud, der er i dag, men de burde kombineres med nogle ordentlige daginstitutionsforanstaltninger, for vores skyld gerne på skolerne, men ikke med det lapperi, vi her præsenteres for.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Så længe det er frivilligt for forældrene at sende deres børn i børnehaveklasse, er det kommunisternes opfattelse, at kommunerne bør sørge for, at i hvert fald hjemklasseprincippet er gennemført for skolens øvrige klasser, før man opretter børnehaveklasser – og så ikke mere om det.

Om venstres ordfører har jeg lyst til at sige, at han er nu ganske nuttet, når han i sin befippelse over, hvad han er gået med til,